

er det ganske forkert, naar det ærede 6te Medlem for 6te Kreds vilde mene, at Finansministeren, der jo tidligere har udtalt sig imod dette Forslag, nu skulde være paa Tilbagetog og mene noget andet end det, han har ment før. Nej, Meningen er blot den, at saa længe den finansielle Situation for Staten er saa vanskelig, som den er, kan han ikke med sin bedste Villie undvære disse Indtægter; men ingen tvivler dog om, at Finansministeren fremdeles har den bedste Villie til at ombytte dette Forslag med en anden, mere retfærdig og fornuftig Beskatning.

Den indenlandske Tobak har ogsaa været drøftet i det andet høje Ting, og man har fra adskillige Sider eller dog fra en enkelt Side beklaget, at der blev lagt Hindringer i Vejen for den indenlandske Dyrkning af Tobak. Jeg vil sige, at hvis det ærede Medlem, der i det andet Ting talte om den indenlandske Tobak, og ærede Medlemmer i dette Ting, som ryger Tobak, blot en Gang har prøvet at ryge indenlandsk Tobak, gør de det aldrig mere, men de vil sige: Lad os dog endelig ikke fremme Dyrkningen af en Tobak, der er af en saa uhyggelig Kvalitet, at den ikke egner sig til at ryges af Mennesker, allerhøjest til at ryge Bier væk med eller til at fjerne Myg med en varm Sommerdag. Der er ikke mindste Grund til at være ked af det, om vi ikke skulde komme videre med Tobaksdyrkingen, end vi er. Vor Sommer er for kort, og selv om vi faar en ret lang og varm Sommer, er den Tobak, vi kan avle, ikke en Pibe Tobak værd, om man saa maa sige. Derfor er der ikke Grund til at beklage, at Afgiften paa den indenlandske Tobak kommer paa lige Linie med Tolden paa den udenlandske. Vi skal ikke ønske Tobaksavlens udvidet mere end højst nødvendigt herhjemme.

Jeg haaber altsaa, at man i det væsentlige vil holde sig paa det Grundlag, hvorpaa dette Lovforslag er forelagt, og som den højtærede Finansminister præciserede, idet han sagde, at han ikke for Tiden ser sig i Stand til at undvære de Indtægter, der flyder af denne Lov. Hvis vi kunde holde os hertil, kunde vi ret hurtigt blive færdige med Behandlingen, og jeg vil derfor tillade mig med disse Bemærkninger at anbefale ærede Medlemmer at lade dette Lovforslag faa en hurtig og let Gang gennem Tinget.

Tvøde: Den højtærede Minister mente, at Tiden ikke er inde til at komme ind paa en Realitetstolddiskussion i Dag, og jeg

skal heller ikke inklade mig paa en saadan. Jeg skal heller ikke inklade mig paa en Sveskediskussion med det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen), idet det ærede Medlems Sagkundskab, baade paa dette Omraade og hvad den danske Tobak angaar, i høj Grad overstiger min Kundskab.

Af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag ses, at det ikke er statistisk bevist, at Loven af 1. Februar 1924 om midlertidige Toldforhøjelser ikke har haft nogen importregulerende Betydning. Det anføres kun som en Antagelse i Bemærkningerne, at Lovens Virkninger væsentligst har været af finansiell Art. Naar Lovens Virkninger, deriblandt den importregulerende, ikke nærmere kan fastslaaes, skyldes det ret naturligt den korte Tid, hvori Loven har virket. Lagrene herhjemme hos Grossisterne og i Købmændenes og Detailhandlernes Forretninger var, saa vidt jeg ved, normale. Ishindringerne havde paa det Tidspunkt, det her drejer sig om, endnu ikke nogen væsentlig Indflydelse, Ordre for nye Forsyninger var givet, da Loven traadte i Kraft den 1. Februar, og inden disse Lagre, som fandtes her i Landet, er udtømt og de forud i Ordre værende Varer er hjemkommet og til Dels forbrugt, saa at nye Ordre under de nye Forhold er givet, tror jeg ikke, der kan regnes med nogen paalidelig Virkning af Loven. Den forløbne Tid af godt 4 Maaneder er alt for kort til, at der af Omsætningen i den Tid kan begrundes en bestemt Bedømmelse af Lovens Virkninger. Om 1 Aar eller halvandet kan vi maaske spore Virkningerne af Loven.

Idet jeg gaar ud fra, hvad ogsaa det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) nævnte, at denne Lov begrundedes med valutamæssige Hensyn, vil jeg sige, at Afsætningen af en Vare i hvert Tilfælde efter den Erfaring, jeg i mere end en Menneskealder har haft i Erhvervslivet, stadig formindskes i Forhold til Varens Fordyrelse. Derfor nærer jeg ingen Tvivl om, at Formaalet med dette Lovforslag: at begrænse Forbruget, vil blive naaet, og at det vil føre til det forønskede Resultat, at Indførselen formindskes og dermed Kravet om udenlandsk Valuta bringes ned til Gavn for den danske Handelsbalance. Ud fra dette mit Syn maa jeg mene, at det kun kan være rigtigt at tiltræde det foreliggende Lovforslag som et Led i de Bestræbelser, den forrige Regering med det konservative Folkepartis Støtte paabegyndte for at ophjelpe Kursen paa den danske Krone.

Det andet Formaal, som Loven havde,